

for en meget grov Forsømmelse, hvis dette ikke var Tilfældet, og jeg skal villigt erkende, at har en saadan Kundgjørelse alligevel ikke fundet Sted, saa have Forholdsreglerne efter min Formening saare liden Betydning. Skulde den sædvanlige Kundgjørelse ikke have fundet Sted, er det ganske vist, at der maa sørges for, at en Kundgjørelse finder Sted.

Tobiesen: Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 3 gjorde den ærede sidste Taler den Bemærkning, at vi saae her ikke som Dommere, men som Lovgivere. Jeg foreslaaer ærlig talt ikke, hvortil denne Ytring skal sigte; thi det er dog passende, at der ikke i en Lov indkommer Bestemmelser, som staae i Strid med den nugældende Lovgivning, og naar der er Tale om en saadan Bestemmelse som, at en Løssregjenstand skulde komme til subsidiairt at heste for en Mulet, medens det er givet, at man aldrig kan komme til en Inddrivning af denne, saa forekommer det mig dog, at det er Lovgiverens Sag at passe paa, at en saadan Bestemmelse, der er i Strid med den nugældende Lovgivning, ikke kommer ind i en ny Lov.

Krieger: Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke seer, at det er om dette Forhold, jeg gjerne vilde høre den høitærede Justitsministers Ytring i denne Sal. Det er i sin Orden i saadanne Spørgsmaal at forhandle med Justitsministeren.

Suenson: Jeg kan ikke undlade den Bemærkning med Hensyn til det under Nr. 2 foreslaaede Endringsforslag, at det forekommer mig at være meget haardt og strengt at ville paalægge Muleter for meget smaa Fartøier, som fare fra Havn til Havn og meget ofte løbe ind og lægge sig paa et eller andet affides Sted, hvor det da kan arrivere, at de ikke heise Lanterner eller ringe med Klokke i taaget Veir. Det vilde være meget urimeligt, om de derfor skulde idømmes Mulet, naar der dog ikke havde

været nogen Grund for dem til at gjøre saadanne Tegn. Jeg synes derfor, at der ikke er nogen Grund til at fremhæve det, som er udtalt i Endringsforslaget; jeg finder det rimeligere, at det overlodes til vedkommende Ministerium, naar dette finder Anledning dertil, da at drage Vedkommende til Ansvar, naar de have overtraadt en Bestemmelse, som skulde gjælde for det store almindelige Farvand og ikke for det affides liggende Sted.

Tobiesen: Jeg skal blot bemærke, at efter hvad der blev udtalt af den sidste ærede Taler, forekommer det mig i ethvert Tilfælde at maatte være nødvendigt eller idetmindste tilraadeligt at indsætte i Loven den af os foreslaaede Bestemmelse: „selv om ingen Stede maatte være steet ved den stedfundne Overtrædelse“, hvis man overhovedet vil stemme for Loven.

Indenrigsministeren: Det er kun i Anledning af, hvad det ærede kongevalgte Medlem (Suenson) har yttret, at jeg vil gjøre opmærksom paa, at der dog ogsaa i andre Lande er fastsat Bøder for Overtrædelsen af de Regler, som der ere foretagne for Skibsføring, og at disse Bøder ogsaa der gjælde for de smaa Skibe; i alt Fald for eet Lands Vedkommende ere Bøder fastsatte særligt for Fisterbaade, men selvfølgelig med et forholdsvis langt mindre Beløb end for de store Skibe. Jeg troer imidlertid ikke, at det ret vel gaaer an ved saadanne Bestemmelser at skjelne mellem større og mindre Fartøier, og i alt Fald gaaer det neppe an at gaae saa vidt, at man fritager de smaa Fartøier for Ansvar; thi de kunne dog aabenbart ligge paa de store Skibes Vej, selv udsatte for Fare og faretruende for Skibsfarten i Almindelighed. Det forekommer mig derfor at være nødvendigt at opretholde Lovforslagets Bestemmelser ligesaa godt for deres som for de andre Fartøiers Vedkommende. Jeg troer nu iøvrigt, at man kan gjøre Regning paa, at der ikke vil blive givet disse